

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANER-

bladet

MÅNEDSSKRIFT FOR SORANSK SAMFUND
ÅRGANG 83 NR. 5
AUGUST 1998

*Arne Østergaard, skolens rektor fra 1958 til 1981.
Malet af Jonas Barlyng.*

Soransk kalender

Mødeaktiviteten i efteråret 1998

3. september kl. 17.30 på adressen Allégade 10:

gå-hjem-møde med fællesspisning med påfølgende foredrag.

1. oktober kl. 12.00 på adressen Allégade 10:

Ordinær soranerfrokost med kammeratligt samvær og dertil hørende hyggesnak. Det er meningen, man skal sætte hinanden stævne til disse møder for at få en snak om løst og fast - især med skolekammerater, man ikke har set længe!

5. november kl. 17.30 på adressen Allégade 10:

Gå-hjem-møde med fællesspisning og foredrag.

3. december kl. 10.00 foran Det Kgl Teater:

Holbergs fødselsdag med bekransning og kransekage m.m.

5. december kl. 12.00 - sted ikke fastlagt:

Julefest med auktion, underholdning og LIDT Holbergfest!

Soransk Samfunds Årsfest den 10. oktober 1998

Program:

17.15 Koncert i Sorø kirke

18.00 Velkomst i Gule Sal - derefter middag

21.00 Dans til kl. 00.30 til Finn Zieglers orkester

00.45 Baren lukker

01.00 Festen slutter

Påklædning: Smoking/mørkt tøj.

Pris for deltagelse: Kr. 290,- med flg. undtagelser:

Dimittender kr. 85,-, juniorer og jubilarer (25,-,40,-, 50,-, 55-års etc.) kr. 185,-.

Ledsagere kr. 290,-. (NB! Hver deltager må kun medbringe én ledsager).

Gamle soranere er i øvrigt velkomne til kun at deltage i dansen, pris kr. 60,-.

Adgangskort kan **ikke** købes ved indgangen.

Tilmelding for såvel middags- som balgæster skal ske senest den 18. september 1998 ved indbetaling på giro 400-1710 til *Soransk Samfunds kasserer, Arne Krog, Ellehaven 9, 2950 Vedbæk*. Check kan evt. benyttes.

Ved overtegning vil datoen for indbetaling være afgørende. Adgangskort vil blive tilsendt knap en uge før årsfesten.

HUSK at angive afgangår og medlemsnummer samt navn på ledsager.

Henning Molin, formand.

Chr. Tom Petersen
Academia Sorana

efter tegning af Christian Tom-Petersen

SORANER-BLÅDET

AUGUST 1998 83. ÅRGANG NUMMER 5

Noget om meldetjeneste ...

Det ville være nemt, hvis man kunne oprettholde udarbejdelse af fødselsdagslister, jubilærlister, dødsfortegnelser o.m.a. ved bare at sidde hjemme og kigge i sin avis! Sådant er det ikke - det ved de fleste, og derfor er der heldigvis mange, der er så venlige at lade redaktionen tilflyde alle håndte personlige oplysninger om gamle og yngre kammerater.

Som det vil fremgå af bladet har vi mistet vor personalredaktør, Poul Andersen (S 60), der på så glimrende vis har holdt oplysningerne flydende. Det er imidlertid ikke alene Pouls bortgang, der vil medføre en ændring, men også det faktum, at vi allerede for ca. 1/2 år siden begyndte at overføre alle lister til EDB. Denne procedure er nu afsluttet, og vi skal have det til at fungere. Dette sidste betyder, at vi stadigvæk meget gerne ser alle vore meddelere fortsætte med at indsende oplysninger om ikke mindst dødsfald, men i lige så høj grad meddelelser om kammeraters gøren og laden og naturligtvis især flytninger.

Samfundet omfatter endnu kun godt halvdelen af alle fra skolen dimitterede elever. Andelen er dog voksende - det har måske noget at gøre med, at man på trods af

få år på skolen alligevel opfatter den som noget skelsættende i ens liv.

Vi har gentagne gange slået på tromme for at få gang i en regulær klasserepræsentant-tjeneste. Når alle erkender, at det er vejen frem til smidiggørelsen af vore kartoteksfunktioner, får vi fred i sindet, for så fungerer det smertefrit! Men så længe vi endnu ikke kan få denne indsigt til at gå på plads, må vi fortværende bruge en del af spalteplassen i bladet samt en umådelig mængde breve og porto til at få opfyldt et af foreningens fornemste formål: Regelmæssigt at udarbejde og udsende biografier over elever fra Sorø Akademis Skole.

Jeg vil understrege igen, at det altså IKKE er af tidlig snagelyst eller andre slette motiver, at vi beder om forståelse for disse forhold, men udelukkende for at kunne leve op til en forudsætning for foreningens virke. Mange mener stadig, at det virker noget latterligt at opretholde en skoleforening af blandt andet den nævnte grund, men det er nok så et spørgsmål, om de ikke skulle have valgt en anden skole end forsøge at ændre noget, der har været knæsat siden foreningens grundlæggelse - ja endog var medårsag til, at foreningen kom i gang!

Ny portrætmaler

Jonas med sine portrætter af prof. Grane og overrabbiner Bent Melchior.

Jonas Barlyng (S 88) har nedsat sig som portrætmaler samtidig med, at han studerer kunsthistorie i Lund. I forvejen har han en juridisk embedseksamen. Hvis du skulle få lyst til at lade dig male eller blot se Jonas' produktion, så ring til ham: 57 83 15 14.

I forbindelse med det syttende symposium for videnskabsinstrumenter, som afholdtes på skolen fra 20. - 23. juli, havde Jonas en ophængning af sine værker på hvide gang. Der var udbredt opfattelse af, at han besidder et ikke ringe talent.

VI KØBER

KOSTBARE BØGER OG BOGSAMLINGER
TILBUD GIVES
NORDENS ÆLDSTE ANTIKVARIAT

LYNGE & SØN A/S

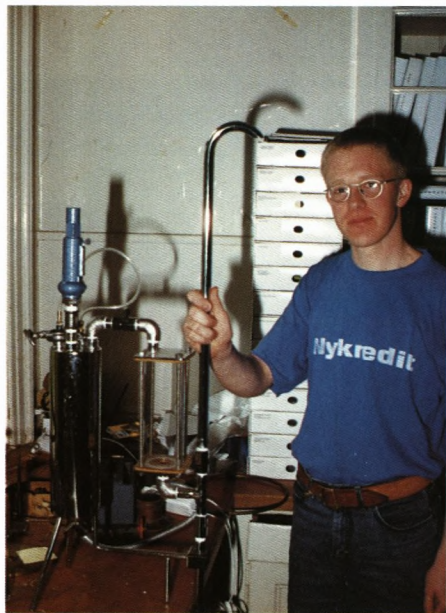
SILKEGADE 11 . 1113 KØBENHAVN K.
TLF. 33 15 53 35

Stiftelsen
Sorø Akademi

Telf. 57 82 01 35

Savorys damppumpe

Her ser vi Esben Rugbjerg (S 97) ved den af ham konstruerede model af Saverys damppumpe fra slutningen af 1600-tallet.

I 1997 skrev *Esben Rugbjerg* projektopgave om denne pumpe.

Esben skriver selv i sit forord til opgaven:

“Savery’s pumpe som emnevalg for min større skriftlige opgave skyldes min tilknytning som medhjælpende rundviser af det *Hauch’ske Fysiske Cabinet* på “Vænget”. Cabinetet er en samling af fortrinsvis fysiske instrumenter fra slutningen af 1800-tallet. I denne samling indgår en model af Savery’s pumpe, hvis eksistens var mig ukendt, til jeg opdagede den i samlingen. Efter at have forelagt planen om, hvorvidt pumpen ville være et egnet emne for fysiklæreren, fik jeg grønt lys til at skrive om den og i forbindelse med dette udfærdige en model af pumpen, som findes i samlingen.

Den historiske fysik har altid interesseret mig meget, fordi den i højere grad end den

moderne fysik beskæftiger sig med at vise, forklare og beskrive fænomener, som findes i dagligdagen. Af den grund findes der i samlingen utallige ting, som godt kan opfattes som banale instrumenter, fordi de illustrerer selvfølgelig ting, der forekommer sammen med ganske almindeligt forekommende hændelser, men som ikke desto mindre er interessante og opfindsomme, - ja undertiden morsomme! Savery’s pumpe er et godt eksempel på dette, fordi den er herligt simpel i virkemåden, men samtidig godt fundet på.”

Esben går nu i gang med at skitsere, hvad der skal til for at få en model bygget. Og det ER simpelt: en kedel, et pumpekammer, 3 afspærringsventiler + lidt forbindelsesrør er alt, hvad der skal bruges. Men det er ikke så ligetil at bygge en kedel i dag - der er regler, som blandt andet foreskriver installation af sikkerhedsventil! Kedlen skal være enten af kobber eller rustfrit stål, så det begynder at løbe op! *From Andersen*, som er den daglige leder af samlingen, foreslår en ansøgning sendt til samlingens ejer, Stiftelsen Sorø Akademi, for at løse det økonomiske problem.

Stiftelsen får en god idé!

Ja, intet mindre! For nu begynder der at tegne sig noget uklart fremtidsmæssigt, som måske alligevel vil vise sig at være visionært i hele sit koncept: Stiftelsen bevilger omgående midler til byggeriet af modellen. Og her kommer det visionære ind i billedet. Hvis vi nemlig sammenholder *Esbens* indledning med det, som kunne blive noget fremtidspræget, så kunne man uden vanskelighed forestille sig TALRIGE modeller af samlingens instrumenter, som nysgerrige og videbegærlige gæster af alle aldre kunne lege med!

Og det var jo netop den oprindelige mening med samlingens indhold: Legetøj for adelen og det højere borgerskab! Uanset om det var elektricermaskiner, som kunne få håret til at rejse sig på hovedet af for-

søgspersonerne eller drive små klokkespil, så var der tale om underholdning, hvor der så naturligvis var knyttet en portion undervisning til.

Der er ingen tvivl om, at en samling vinder betydeligt ved, at de besøgende aktivt kan forsøge sig! Og netop med de simple og selvfølgelige ting, der er rimelig enkle at konstruere og ikke mindst gøre så solide, at de vil kunne tåle aktivitet. Man kan med andre ord forestille sig en art eksperimentarium for den historiske fysik som undertitel for navnet.

Hvordan virker den pumpe forresten?

Såre enkelt koger man vand i en kedel, der står i forbindelse med et såkaldt pumpekammers top. Dampen vil øge trykket i dette kammer, fra hvis bund et T-stykke deler et rør i en nedadvendende sugesektion og et opadvendende trykrør.

Der er anbragt afspærringsventiler mellem alle afsnit, således at man uafhængig af den enkelte ventils stilling kan åbne eller lukke de andre. Når pumpen er i gang, vil man naturligvis have åben ventil til pumpekammeret og herfra lukket til sugerøret, derimod er der åbent til tryksiden, hvor den genererede damp vil trykke det i røret stående vand op og ud.

Når man har kogt kedlens vand næsten bort, lukkes tryksiden af, og der åbnes til sugesiden, fordi afkølingen af pumpekammeret vil medføre et vacuum, der vil suge vandet op fra et lavere liggende niveau til pumpekammeret.

Nu lukkes ventilerne til sugesiden og mellem kedel og kammer, og der fyres atter op i kedlen, hvorfra dampen snart igen kan trykke vandet fra kammeret op i trykrøret og ud.

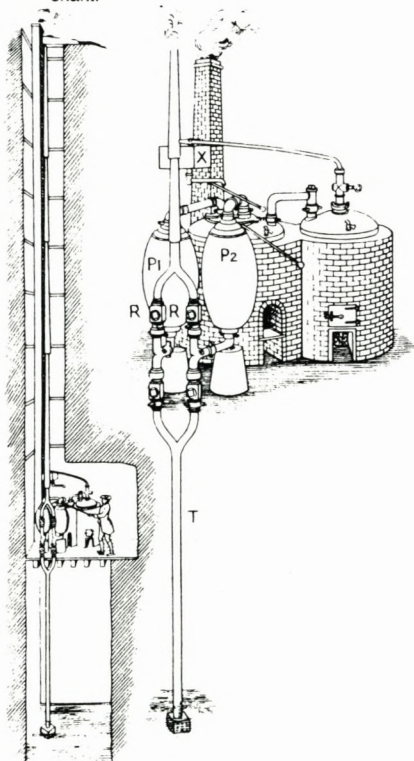
Dette er en meget enkel forklaring - *Esbens* projekt rummer naturligvis en indgående materialebeskrivelse og byggevejledning og ret mange teoretiske overvejelser - ikke mindst med hensyn til den såkaldte nyttevirkning, hvor man i procent udtrykker arbejdsindsatsen af totalenergiforbruget.

Savery konstruerede sin pumpe i slutningen af 1600-tallet, hvor der var store pro-

blemer for grubedriften med at få vandet væk fra minerne. Saverys patent er fra 1697 og var forløber for en lang række forbedrede pumper. Man nåede i de bedste pumper op på at kunne hæve vand næsten 20 meter. De største problemer var knyttet til kedlen, der var næsten umulig at holde tæt ved tryk

Fortsættes side 112.

Principskitse af „en maskine til at løfte vand ved hjælp af ild“ udviklet af englænderen Thomas Savery kort for 1700. I de to indmurede kedler i baggrunden koges vand til damp under højt tryk. Dampen ledes ind i den ovale beholder P1 og presser vandet i beholderen gennem den åbne ventil R og op gennem stigerøret. Når P1 er tømt, afbrydes der for dampen, og ventilen R lukkes. Koldt vand fra beholderen X hældes over P1, dampen kondenserer, så der skabes et undertryk, og vand fra røret T suges op i P1. Beholderen P2 fungerer helt som P1; mens den ene beholder køles af, bliver den anden fyldt med damp og omvendt. Til venstre vises, hvorledes maskinen kan anbringes i en mineskakt.

Dimissionstalen i Sorø kirke fredag den 19. juni 1998

v/ Rektor Erling Kristensen.

Kære venner.

Jeg har ikke de 22 gange, hvor jeg har stået i denne situation for at sige et par ord til årets dimittender, følt en sådan optimisme, som jeg gør denne gang.

Den skyldes to forhold.

Dels at der er ganske gode muligheder for, at I kan få den uddannelse, som I ønsker jer og det arbejde, som I får kvalificeret jer til. I hvert fald bedre muligheder, end vi i de foregående 20-25 år har set det.

Det andet forhold vil jeg vende tilbage til om lidt.

Hvad var det, der gjorde, at man følte sig mindre optimistisk, hvad var det, der gik galt eller så ud til at ville gå galt?

Ja, en af de ting, der gik galt op igennem 80'erne i Danmark var, at mange unge mennesker i 20'erne ikke fik en uddannelse, men kom på bistandshjælp samtidig med, at andre unge stod som vindere.

Det har skabt et stort socialt problem, som stadig ikke har fundet sin løsning. De problemer har afledt en række følgeproblemer med mange på alt for tidlig pension.

Det bliver heldigvis *jeres* generation, som i særlig grad får til opgave at få dem løst.

Noget andet, som gav mig og andre grund til bekymring, vil jeg også nævne her.

Danmark har jo i det meste af dette århundrede været et meget stationært samfund. Et lille fredeligt land, hvor brydninjerne udefra ikke rigtigt kunne mærkes.

Men pludselig blev vi hvirvlet ind i noget, som vi slet ikke kunne overskue. De flygtninge- og indvandrerproblemer (hvis man overhovedet kan kalde det problemer) vi pludselig oplevede, viste, at det danske samfund ikke fortsat kunne eksistere under en osteklokke, men måtte finde sig en plads midt i en meget turbulent verden.

Der opstod pludselig rundt omkring sammenstød som følge af, at der blev indkvarteret flygtninge fra Iran og andre hårdt prøvede samfund.

Der opstod uro i en grad, som vi ikke var kendt med. De unge var bange på de ældres vegne. De ældre var bekymrede på de unges. Slet skjult forsøg på at dække en ubehagelig racisme oplevede vi, sådan for godt 10 år siden.

Skyldtes og skyldes racismen dumhed? Eller skyldes den, at nogle følte/føler sig klemte? Det er jo nu som før nemt at være fredelig og tolerant i en velplejet have på et tusinde kvadratmeter. Det er sværere at være det på samfundets bund. Så slår man ud efter den nærmeste og rammer derfor altid den forkerte.

I sidder vel og venter spændt på min anden begrundelse for min optimisme i dag, selv om der stadig er for mange på samfundets bund.

Nu skal I høre.

Det er heldigvis umoderne at være racist, og I har lettere ved at være tolerante end jeres forældre.

Det hænger i høj grad sammen med, at I på flere punkter adskiller jer fra tidligere generationer. I er den første generation, der er vokset op med den erkendelse, at mange har for lidt og flere har for meget arbejde.

I har lært, tror jeg, at jeres liv ikke kun skal baseres på jeres forhold til arbejdsmarkedet. I hvert fald viser mange undersøgelser, at I vil prioritere jeres børn og jeres fritidsinteresser.

I betragter arbejdet som noget meget væsentligt og ikke som en pinefuld nødvendighed. Men I venter også, at arbejdspladsen forstår at respektere det allervigtigste i jeres liv: familien.

Vi har alle fået langt flere udfoldelsesmuligheder i dag og er blevet frigjort fra at

Motion er sundt, men ikke alle kan!

Den kinesiske ingefær, der anvendes i Zingiberin er udpeget, som værende den bedste i verden. Ingefæren er underlagt den strengeste kvalitetskontrol fra dyrkning og høst via danske laboratorier til den endelige produktion.

Zingiberin er et udsøgt kvalitetsprodukt, der fremstilles under farmaceutisk kontrol. Således får du den højeste kvalitet til en fornuftig pris, - og så kan du jo bare motionere videre!

Zingiberin^{TM} HMP-33

- der ER forskel på ingefær!

PATENTERET • STANDARDISERET
PRODUCERET UNDER FARMACEUTISK KONTROL

Fås hos Matas, på apoteket og i helsekostforretninger

bruge det meste af vores vågne tilstand på at forsøge at opretholde eksistensen. Vi oplever ikke det slid, der var for den daglige overlevelse i gamle dage, men har større muligheder for at udfolde og udvikle evner og anlæg.

I er opvokset under påvirkning af de værdinormer og det menneskesyn, der har skabt Velfærdsdanmark.

Det bliver heldigvis *jeres* generation, der skal tage kampen op mod den omsiggribende tendens til opløsning af fællesskabet og mod de tendenser i tidsånden, som gør, at danskerne er blevet egoister.

Mange har glemt fællesskabet og ansvaret og vælger i stedet at stikke et sugerør i statskassen og overlade problemerne til politikerne. Det bliver *jeres* opgave at værne om det samfund, som trods problemer og ulemper er beundret verden over - ikke mindst på grund af sit net til beskyttelse af mennesker med handicap og mennesker i nød.

Men det er heldigvis også jer, der samtidig skal gå i spidsen for at luge ukrudtet i vores Velfærdsdanmark væk.

En ledetråd i det arbejde kunne være Villy Sørensens stærke ord:

“Det er muligt, at menneskene ikke bliver bedre af at få det bedre, men det er i hvert fald givet, at de bliver slettere af at forhindre andre i at få det bedre”.

Småkriminelle og plattenslageres forsøg på at undergrave vores danske velfærdsmodel må vi *sammen* bekæmpe med de bedste midler, vi har: argumenter og så sige fra, når vi møder eksemplerne.

I kan forstå på det, jeg allerede har sagt, at jeg finder, at der er grund til at have stor tillid til *jeres* muligheder for at yde bidrag til en god udvikling af vores samfund, og at I ikke bare vil finde jer tilfredse med at leve på overleverede erfaringer.

Men vi kommer ikke udenom, at det ikke er alle fra *jeres* generation, som er så privilegerede, som I er. Og som I er i kraft af en påvirkning, I har været udsat for, og som I har været i stand til at tage imod.

Jeg vil opfordre jer til at være med i den

debat, som kommer til at løbe her i efteråret om de store reformplaner for ungdomsuddannelserne, som der i øjeblikket arbejdes heftigt med.

De vil betyde en ny form for helhedstænkning i dansk uddannelsespolitik, som er nødvendig, mener også jeg.

Hvis der nemlig ikke gøres noget effektivt, vil 40% af arbejdsstyrken i år 2010 være ufaglært.

Det er målet for en kommende reform af de erhvervsfaglige ungdomsuddannelser, at over halvdelen af en ungdomsårgang skal sikres en erhvervsfaglig uddannelse. Der ved skal der dæmmes op for en truende mangel på faglært arbejdskraft på det danske arbejdsmarked.

Det er ikke længe siden, at man ikke kunne give garanti for arbejde efter uddannelse. Den fremtid, vi kan se for os, er som sagt heldigvis lys på det punkt.

Der vil være brug for alle de unge på arbejdsmarkedet, man kan skaffe, men der er også brug for et uddannelsessystem, som giver disse unge nogle kompetencer, der giver dem større fleksibilitet på arbejdsmarkedet end det nuværende meget lidt fleksible uddannelsessystem.

Vær med til at påvirke de vigtige beslutninger, der skal tages her i de næste år. Også de gymnasiale uddannelser kommer under behandling.

Nye generationer tager nye ting til sig. Unge i dag har spørgsmålet om racisme, flygtninge og indvandrere meget tættere inde på livet end deres forældre. De fleste af jer unge kender børn og unge med indvandrerbaggrund. De er blevet *jeres* kammerater både i skolen og gymnasiet.

I lader jer heller ikke så let løbe omkuld af mediernes tilbøjelighed til at blæse historier op, som giver mange mulighed for at få deres værste fordomme bekræftet.

Der er god grund til optimisme og håb forude, da det netop er *jer*, der skal tegne vores fælles fremtid.

Gad vide, om det bliver en del af et nyt ungdomsoprør, at unge accepterer det fremmede i stedet for at afvise det?!

At unge ser det fremmede som en ekstra

ressource til det danske samfund frem for et problem?

Kære studenter!

Spring ud af porten, ud i sommeren

Når I om en halv times tid kører ned ad Storgade, så se lige på den smukke skulptur (historiens muse Klio som en smuk moderne ung kvinde) på en stor flot portugisisk granitsten ud for BG Bank. Den er udført af en af vore fremmeste billedhuggere, professor *Mogens Møller*, og for et par uger siden sat der.

Hun - historiens muse, Klio - skal bl.a. give jer inspiration til eftertanke. I, der nu har færdedes herinde bag Klosterporten nogle år, og i den tid blev præget og påvirket af *det*. Ja, få jer til at mindes dette sted som *det*, vores nye Klio *netop* værner om:

På én gang et sted, der er inspirator for fantasien og et sted, som altid vil give rum for respekten for det, de forskellige generationer får af oplevelser og påvirkninger her.

I vil nu - I, der forlader skolen - straks få et netværk, som består af de mange soranske generationer, som *har* et fælles udgangspunkt. Men som også har det tilfælles, at de har fået *forskellige* påvirkninger, som der netop her - som jeg sagde før - er og altid vil være rum til og respekt for.

“Se dig som led i en levende kæde”, synger vi om lidt. Det var sådan *Hubert Malling*, som døde for godt en måned siden, udtrykte det i slutkoralen i den kantate, som blev skrevet af ham og *Knud Vad* ved Skolens jubilæum i 1986.

Til lykke, kære venner, med jeres eksamen og held og lykke.

Tak for nu.

Erling Kristensen.

Formandens hilsen til de nye medlemmer

Kære nye gammelsoranere!

Og gamle gammelsoranere, både dette års jubilarer og jer, som bliver det næste år eller næste igen! Samt rektor, lærere, familie og venner: jeg har et budskab til jer alle,

selvom disse ord især skal være en velkomst rettet til den nye årgang 1998.

En velkomst til 145 nye gammelsoranere, som fra denne dimissionsstund indgår i vort Soranske Samfund, Ikke ved et formandskup, der skal øge medlemsskaren, men med den førstefødselsret, der nu er fastslået i vore nye vedtægter.

Velkomne er I i det nye netværk, hvor jeres soranske identitet, som I ingensinde mere kan løbe fra, fastholdes under den videre færd gennem livet.

Velkomne, som sagt, i Soransk Samfund!

Hvor det er jeres ret - og pligt - at sikre, at dette soranske netværk til enhver tid afspejler den soranske nutid og ikke alene en historisk fortid. Hvilket jeg håber, at I alle vil være med til, ikke bare her og nu, men ikke mindst i de år, som kommer.

For selv om den egentlige historiske fortid *er* lang - og selv nutidens skoles bundter år tilbage - så tilhører fremtiden jer, der kommer efter os.

Det er vi i Samfundets bestyrelse meget opmærksomme på. For - som jeg tidligere har kundgjort fra dette podium - overser inge af os, at vor skoles virke nu igen er samlet om uddannelse alene i de første voksne ungdomsår. Ejheller, at det kvindelige islæt nu svarer til nye generationers fællesskab. Og slet ikke, at det nære opland sætter et større præg på skolen end før.

Nostalgien lever vel stadig i de ældre årgange, hvor både barndoms- og ungdomsår skærmedes af *Fugl Phønix'* brede vinger. Og hensynet hertil huskes altid i Samfundets bestyrelse. Men vi satser samtidig målbevidst på at åbne for skolen af i dag ved stadig at øge indsatsen blandt og for de nye årgange.

For i Soransk Samfund skal kontakten til skoleårenes venner fastholdes ved møder, stævner og fester. Men her møder man også soranere af andre årgange. Får nye impulser, der kan bidrage til udbytterig viden og skaber venskaber på de stadier af livet, hvor fælles interesser tæller mere end aldersforskel.

Udover årsfestens gensyn med skoletiden og sportskampe i nye og ældre sports-

grene mod skolehold (og "den anden kostskole", I ved, nede ved Susåen), er der regelmæssige træf både i det jyske og på Fyn - og i hovedstaden hver eneste måned.

Bekendtgjort i god tid i "Soranerbladet" og løbende i bladets internetudgave - som er søsat og redigeret af de yngste årganges medlemmer af bestyrelsen. Og hvor venner også kan kontaktes i debatrubrikken - måske er du en af de over 3.000, der allere-de har været på besøg der?

Men nu til det lovede budskab: Soranernes Hus i hovedstaden er på beddingen. Denne vinters soranske indsamling har med mange små og halvstore bidrag - og ikke mindst med en enkelt stordonator og flere andre virkelig flotte donationer - senest i går fra en af dagens 60-års jubilarer - bragt vor kapitalgrundlag op over 3,5 mio. kr.

Så nu går vi i gang, vel vidende, at der skal mere til, før betingelserne bliver helt ideelle. Derfor retter jeg i dag en ny opfordring direkte til jeres forældre og vort soranske bagland: Hjælp jeres unge til at få "eget hus" - hvordan kan I læse i den lille folder på jeres sæde!

Og så til slut til noget helt andet: Det er et traditionelt privilegium for Samfundets formand ved dimissionen at kunne overrække den klassiske Store Sorøbog til årets student, den, den der har årets bedste eksamenresultat.

Jeg beder derfor *Peter Thommesen* om at komme herop og modtage værket - sjældent er det, og så er det kun til låns: ad åre må det gives tilbage til Soransk Samfund, så hædringstraditionen kan fortsætte.

Tillykke med huen: 11,0 er et flot resultat.

På gensyn alle sammen - vi ses til efteråret!

Peter Thommesens tale ved dimissionen fra Sorø Akademis Skole 1998

Først en stor tak til Soransk Samfund for gaven. Det er mig en stor opmuntring og

ære at modtage disse traditionsindbundne bøger og en stor ære at skulle tale hér.

Disse omgivelser skaber for mig vel nok den bedst tænkelige afslutning på tre af de bedste år af mit liv. Når jeg nu siger "disse omgivelser", tænker jeg faktisk ikke så meget på Sorø, skolen og kirken - selvom de i al deres skønhed unægtelig også er inspirerende. Nej, jeg tænker egentlig på de hvide studenterhuer, som de sidste par dage har lyst op i området, og som nu pryder kirken.

Da vi kom ind i kirken, sang koret "See the conqu'ring hero comes" - se den sejrende helts komme - og selvom billedet muligvis er lidt stærkt, så er vi de sejrende helte og heltinder. Vi kom, så og sejrede, og huerne er beviset derpå. Beviset på, at vi er årets studenter.

Men hvori består egentlig sejren? Hvad har vi lært de sidste tre år? Én ville, i et hjælpende forsøg på at give et svar, måske sige, at vi bl.a. har lært om såkaldte primitive religioner og Herodot - men det kan være svært at argumentere for, at vi i fremtiden får direkte brug for al denne viden (hvad hovedparten af os sikkert aldrig gør). Nej, det vi har lært hér på Sorø Akademi er *almen dannelse*. Viden om fx. fremmede religioner og oldtidens Grækenland øger vor forståelse af verden og giver os indsigt i andre mennesker og kulturers virkelighed. Udvider vor horisont og udvikler vor personlighed. De tre år ved Sorø Akademi har været et led i den dannelse, som fortæller os, hvordan vi skal gebærde os i livet og i verden, som øger velfærden og livets kvalitet.

Vi har med *Georg Brandes'* ord gået her "for at forøge vor Indsigt, aflægge vore Fordomme og blive i stedse højere Grad Personligheder".

Men denne lærdom er ikke bare kommet til os på det rent boglige plan, på det menneskelige, sociale plan har vi også lært utrolig meget. For er der én ting, *alle* efter tre år i gymnasiet ved mere om, så er det forholdet mellem mennesker. Vi har lært, hvad venskab kræver af respekt og loyalitet, og vi har lært, hvad venskab kan give af glæder og støtte.

Alt i alt er vi som personligheder blevet rundere - i modsætning til de flade, vi har læst om i *H. C. Andersens* eventyr. De seneste tre år har med andre ord lagt fundamentet til et helt liv, et udgangspunkt hvorfra hver enkelt af os nu skal til at skabe en meningsfyldt tilværelse for sig selv, hvorfra vi nu skal forsøge at nå vore egne mål og prøve at udfolde os selv i samfundet og i verden.

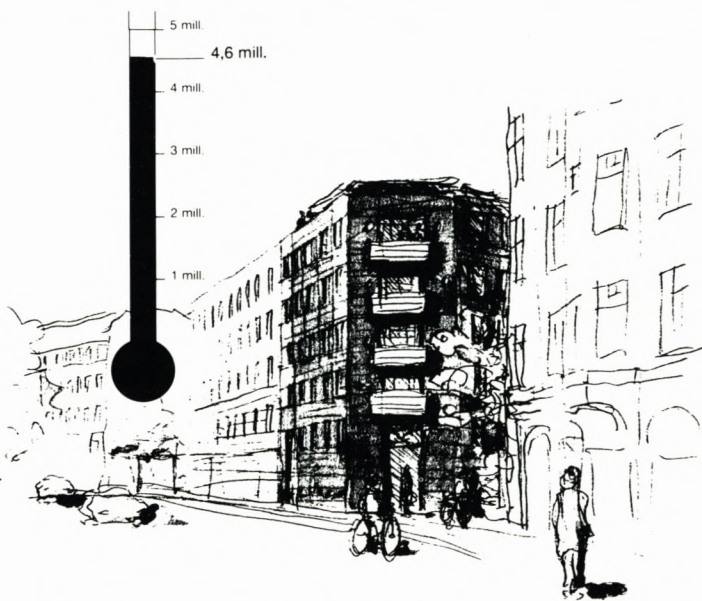
Og jeg er ganske sikker på, at Sorø Akademis Skole ikke er noget dårligt udgangspunkt. For uanset hvilken rolle vi hver især kommer til at spille på hele verdens skueplads, uanset om vi efter sommerferien skal læse jura, aftjene værnepligt eller rejse til Singapore, så har vi alle fået værdier med i bagagen, som vi vil kunne øse og drage fordel af. Vi har alle de bedste forudsætninger

for at skabe netop dét liv, vi vil leve. Vi er de sejrende heltinder og helte med verden og livet for vore fødder. Vi er de sejherrer, der skal skrive historien. Som *Dan Turéll* skriver: "Du kan være hvem som helst i denne omgang. Du kan være hvad som helst i denne omgang". Kontorchef, kioskbud eller kanonkonge. Børsmægler, butler eller Bogart. Vælg selv

Afsluttende vil jeg sige tak og tillykke. Tak til skolen og lærerne, som forhåbentlig er tilfredse. Tillykke til alle årets studenter - og deres stolte (og lettede) forældre. Tillykke med liv, der skal leves og fejres.

Og skulle nogen på denne glædens dag spørge mig: "Peter, hvad mere kan du ønske dig?" Så ville jeg svare som *Kim Larsen*: "Det bedste til mig og mine venner!".

Tillykke og tak.

Er det ikke pragtfuldt! Vi er allerede så langt med indsamlingen, at vi er begyndt at tale om det, vi mangler!

Nu er det jo sådan, at en indsamling til et sådant formål aldrig helt slutter. Dels er der altid ønsker, som kollegianere gerne vil se opfyldt, dels er der selve den mulighed for

nedsættelse af husleje, som enhver forøgelse af egenkapitalen vil betyde, så vi skal nok forberede os på, at indsamlingen er kommet for at blive! Grundkøbet skulle være på plads nu, hvor bladet er på gaden! Og det er vel i grunden ikke så galt - .

Det kunne lade sig gøre !!

Ved generalforsamlingen i 1997 fik bestyrelsen forsamlingens opbakning til at undersøge mulighederne for opførelse af et kollegium / Soransk Hus i hovedstadsregionen.

Baggrunden var en donation fra *K.Hauerslev* (R 23) på godt 750.000 kr. til formålet.

Ved generalforsamlingen i 1998 fik bestyrelsen pålagt at gå videre med sagen og bringe den til afslutning. Det i 1997 nedsatte boligudvalg havde kunnet berette om en til vished grænsende sandsynlighed for at kunne gennemføre et projekt beregnet på opførelse af 20 lejligheder. Disse var nu ved en større tilbudt grund på Frederiksberg vokset til 45 lejligheder, hvilket selv sagt havde noget nær doblet prisen på et byggeri, som dog ikke desto mindre forekom væsentlig mere tiltrækkende, fordi placeringen syntes ideel, og fordi administrationsomkostningerne reelt ikke vil vokse i takt med udvidelsen af projektet.

Et ihærdigt indsamlingsarbejde har været i gang siden beslutningen blev taget. Som tiden er gået har offerviljen blandt gamle elever syntes at vokse i takt med de optimistiske meldinger om voksende muligheder for byggeri.

Hvor vi ret snart kunne overse velviljen fra fonde, havde vi næppe troet på en så massiv opbakning, som er blevet projektet til del fra gamle kammerater. Vi har dog bragt i erfaring, at mange fonde gerne ser jord på ansøgningerne - at forstå således, at man gerne ser projekter, som virker mere jordnære, f. eks. ved at man ejer en grund, er begyndt en indsamling, der går godt, og i det hele taget rummer flere indikationer for alvor og seriøsitet end dem en tegning og en hensigts erklæring er i stand til at give alene! Et held at de gamle kammerater ikke havde samme holdning! Vi vil derfor nok vende bøtten en gang til, dvs. forsøge at få enkelte tidligere negative fonde i tale, så de ved selvsyn kan konstatere, at der nu er gang i sagen, og at vi for længst har passeret den "soranske" del af indsamlingen

og nu for alvor går i gang med den internationale del. Husk på, at vi fra begyndelsen var indstillet på at skabe god plads for udvekslingsstuderende fra det internationale miljø, fordi mange uddannelsessøgende soranere selv meget hyppigt lader sig udanne i udlandet.

Dynastierne kommer på banen!

Det har været glædeligt at soranere, som har haft en fader eller farfader på skolen, nu ønsker at riste disse en minderune i form af et værelse bærende navnene på de pågældende.

Det har ligeledes været sjovt, at en soraner vil have sin donation opkaldt efter et fænomen, som nok kun alumner kender, men som disse til gengæld erindrer overordentlig tydeligt, nemlig "Skyls". Og det er ikke bladet af samme navn, men selve bevidenheden, der skal mindes!!

Det har fået de gode ideer frem i lyset: En etage bør hedde "Filosofgangen" og være forbeholdt studenter i klassisk filologi eller andre klassiske uddannelser! Eller hvad med "Parnas", "Ægir", "Ran", "Kongebroen", "Store Bøgeskov" og "Fratergården". Der ses at være utrolig mange muligheder for en rammende navngivning, der har sin baggrund i et ophold i Sorø.

"SORANERbladet" vil i de kommende numre tegne et portræt af givnerne og forklare de mange navne, som allerede nu er bragt i anvendelse.

Domus Soranas blå bog:

I en serie artikler vil bladet omtale de navne, der allerede nu er blevet sat på værelser. Vi har fundet det fornuftigt at gøre det i alfabetisk orden - så undgår vi, at nogen føler sig forbigået eller tilsidesat. Vi begynder med den soranske del:

Iver Hasselbalch (S 38) har ønsket et værelse opkaldt efter sin far, *K.A.Hasselbalch* (S 1891) og sine brødre:

Karl Gustav Hasselbalch (S 25) (1907 - 1942)

Sten Hasselbalch (S 27) (1909 - 1988)

Anders Hasselbalch (29) (1913 - 1929)

Hagen Hasselbalch (S 33) (1915 - 1997) og sluttelig *Ivers* eget navn på det sidste.

Karl Albert Hasselbalch fødtes 1. november 1874 - når det tydeliggøres så kraftigt, er det fordi KA forlader Sorø i juni 1891 med studentereksamen 16 år gammel! Han klarer herefter medicinsk embedseksamen på normeret tid i 1898 og forsvarer den medicinske doktorgrad året efter! 25 år gammel er KA nu som dr. med. klar til at erobre verden, og det sker året efter på en jordomrejse som skibslæge ved ØK. Vel hjemkommen fra rejsen har KA fundet sit lægelivs interesse: fysiologien. Indtil 1905 studerer han flittigt fysiologi ved en ansættelse på universitetets fysiologiske institut - kun afbrudt af gentagne studierejser til især Berlin og Leipzig.

Han har under et ophold som lægevikar på Taasinge giftet sig med distriktslæge *Heerfordts* datter fra Hjørring - han har kendt hende fra barnsben, selv født vendelbo fra Aastrup tæt ved Hjørring. Ulykkeligtvis dør hans unge hustru mindre end et halvt år efter giftermålet samtidig med, at han kaldes til forstander for det nybyggede Finsen-Instituts laboratorium. Dette institut er blevet opført knap 10 år tidligere ved en heftig indsats fra en mand, der som ingeniør og fabrikant allerede på det tidspunkt måtte betegnes som en kæmpe i dansk erhvervsliv og som en mæcen i den danske videnskabsverden, nemlig *Gustav Adolph Hagemann*, (1842 - 1916).

Mødet med denne mand ændrede totalt

KA's liv, ja man kan vel udtrykke det på den måde, at KA fik to vidt forskellige tilværelser, den ene slutter med hans ansættelse på Finsen, den anden begynder, da hans svigerfar dør i 1916 - svigerfar, ja, for KA bliver nemlig gift med GA's datter Antonie i december 1906!

Det, som imidlertid gjorde KA verdensberømt, var hans geniale løsning på et problem, som amerikaneren Henderson havde arbejdet med i flere år og som meget enkelt fortalt omfattede blodplasmaets puffervirkning og brintion-koncentration (eller som S.L.P. Sørensen kaldte det: pH).

Ligningen hedder den dag i dag Henderson-Hasselbalchs tilstandsligning.

KA inddrog begrebet syrekonstanten -pK i en logaritmisk formel

(bicarbonat)

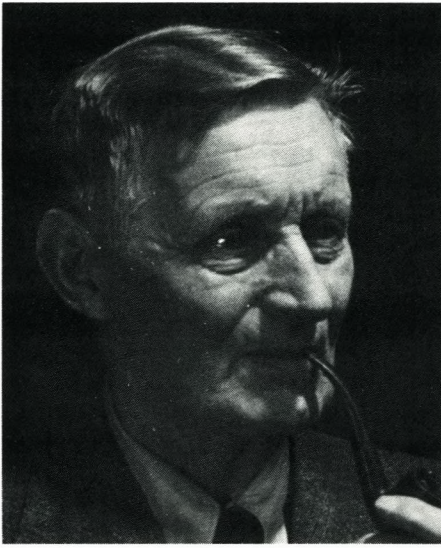
$$\text{pH} = \text{pK} + \log \frac{\text{---}}{\text{---}}$$

(kultveilte)

og havde med ét slag bevist Hendersons teori og massevirkningslovens gyldighed ved brintionbestemmelser i plasma. I dag kan det undre, at hverken S.P.L. Sørensen eller KA blev indstillet til Nobelprisen. Det banebrydende arbejde blev offentliggjort i *Biochemische Zeitschrift* i 1917. (78:112).

Ved svigerfaderens død arver Antonie og KA bl. a. Godset Borupgård, og det står ham klart, at kun ved en landbrugsfaglig uddannelse kan han kaste sig over dyrkning af jord og drift af en landbrugsejendom af den størrelse. KA skifter derfor spor og lader sig indskrive ved Landbohøjskolen, hvorfra han absolveres som landbrugskandidat i 1918!

KA's liv er fra nu af knyttet til landbruket, hvor man naturligvis hurtigt benytter hans evner til utallige formål, bl. a. er han gennem mange år medlem af De samvirkende sjællandske Landboforeningers planteavlsvulv, præsident for Det kgl. danske landhusholdningsselskab og hans store interesse for fåreavl leder ham til oprettelse af en avlerforening, som han selv sagt er første formand for. Utallige videnskabelige skrifter forlader hans hånd - strækkende sig fra malkekøers mineralbe-

K. A. Jesselbæk

hov til lucernes kalktrang på magre jorder og som det nok vigtigste om agerjordens reaktionstal.

KA tillagde sit ophold i Sorø en overordentlig stor betydning for hans opdragelse, og han kunne derfor ikke tænke sig, at hans børn skulle forhandles denne chance: alle 5 sønner kom til Sorø. Ulykkeligvis døde Anders i begyndelsen af 1ste G af en ondartet leukæmi. Dette gav anledning til oprettelsen af et legat til leukæmiens bekæmpelse, i dag Leukæmifonden, som KA og hustru oprettede med en startkapital på 700.000 kr, en utrolig formue i 1929.

Med så mange og forskelligartede interesser og gøremål kunne KA ikke undgå at blive hædret i stort omfang, 2 æresdoktorgrader, fortjenstmedaljen i guld og æresmedlem af utallige selskaber - både på videnskabsiden (æresmedlem af Videnskabernes Selskab og de tekniske Videnskabers Selskab) og på agronomisiden, med æresmedlemskaber af Hedeselskabet og Foreningen af danske landbrugskandidater.

Det er derfor forståeligt, at man også i Soransk Samfund satte stor pris på KA og ved flere lejligheder lod ham formulere en

hyldest til den gamle skole. Han var således festtaler ved en årsfest, hvor han inspireret af den ældste søn, *Karl Gustavs* ophold ved Oxford formulerede en oversættelse af det engelske begreb gentleman til noget dansk, hvor såvel herreværd og tjenersind indgår som elementer i den livsholdning, hvor både det ydmygt taknemmelige og det storsindede herreværd helst skal være to facetter på personlighedens strålende diamanter.

Ved en anden lejlighed causerede KA over det ejendommelige, at et får dog er en forbandet skabning, der ustyrligt trækker den stakkels vogterdreng efter sig - følgende en total uforudsigelig adfærd, men næsten altid efterladende hyrdedrengen grædende af raseri og afmagt og lidt af smerter efter alle rifterne i flugten. Men når fåret er i flok er det en anden sag: flokken er åbenbart udstyret med en art intelligens eller fornuft, thi man ser aldrig en fåreflok, der opfører sig uforudsigeligt eller decideret tåbeligt! Det er helt modsat med mennesker, der opfører sig stedse mere tåbeligt i takt med at antallet af individer i flokken stiger. Hvorimod enkeltindividet ofte kan udvise både fornuft, ja endog intelligens!

Det er dog næppe tilfældigheder, der har givet KA disse evner: hans far havde således en uddannelse som jurist før han kastede sig over driften af proprietærgården Aastrup. Samtidig var han en meget benyttet hegnsmand og opmand i utallige sager, hvor hans menneskekundskab og viden kom til deres ret. Men også KA's svigerfar må have inspireret ham, denne utroligt begavede polytekniker og forretningsmand, der måske også har været inspiration for sit yngste barnebarn, *Iver*, idet *GA Hagemann* jo grundlagde *Hagemanns* kollegium i 1908 og meget fremtidsikkert lod fundatsen bestemme, at såvel mandlige som kvindelige polytekniske studenter skulle have fortrinnsret ved tildelingen af værelser. Det at lukke kvindelige studenter ind i denne mandeverden, som kollegierne jo var i mange år, gjorde ikke mindst *Hagemann* til en pioner, som 10 år før den almindelige valgret udtraktes til kvinder havde visioner til at foregribe det kommende.

Med donationen af de 6 lejligheder til det soranske hus har Iver på smukkeste vis fulgt en familiemæssig adfærd, der på allerbedste måde understreger såvel det nationalt ansvarsfulde som det soransk kærlige, vi siger tak!

Helligbrøde!!!

Direktør *Jens Thomsen* meddeler, at unge (formentlig!) elementer har begået groft hærværk mod Stiftelsens ejendom, idet man - formodentlig under indtryk af den kolde sommer - har tændt bål i Navnebøgen!! Da denne jo er hul, har det ikke skortet på træk i kaminen, så der er kun de forkullede rester tilbage af det, der havde manifesteret sig som en tradition i den soranske begrebsverden eller i det mindste et "Landmark".

Afbrændingen fandt sted d. 17. juli - hvilket i nogen grad skulle frikende kostskoleelever! *Jens Thomsen* beretter, at hændelsen for ham ikke rummer noget nyt - man forsøger skam regelmæssigt at blusse Stiftelsens juletræsplantager af - i år var det dog for vådt!! Vi står tilbage og trækker vejret dybt!

SORANERbladet dårligt orienteret!

Jens Thomsen belærer redaktøren om, at artiklen i et tidligere nummer om elmesygen i Sorø har en enkelt faktuel smutter, idet ahorn - eller ær - for Sorøes vedkommende IKKE indførtes til Sorø af *von Langen* i 1763, men derimod kom hertil allerede i 1720'erne som en privat import fra Frankrig (Versailles), hvor man havde set den og fået den idé at forsøge at få den i vækst her i landet. Ganske få år efter hentes der frø fra Sorø til Jægerspris, hvor æren altså også er ældre end *von Langens* fodspor de øvrige steder i Danmark. Den gamle redacteur beklager den fejlagtige oplysning, som skyldes kursorisk læsning af "Skovbiblen", hvor der ganske rigtigt står, at *von Langen* indførte æren i DK. *Der var dog privat importeret frø tidligere*. Så det står der! Undskyld!

Mens sana in corpore sano:

Hvert år når skolen starter har man et komme-hinanden-ved eller ryste-sammen arrangement. Sidste år havde det som nogen vil erindre karakter af en militær manøvre. I år ligner det mere en større sportsbegivenhed, idet alle nye 10.klasser og 1.Gere samles på Gerlev Idrætshøjskole til en weekend præget af kropslig udfoldelse. Man indleder med at cykle derned med udrustningen bundet på bagagebæreren - på samme vis sluttes om søndagen. Det pointeres kraftigt, at der ikke må ryges på stedet - ejheller må der findes antydning af alkoholiske drikke på matrikelnummeret. I sandhed noget nyt og spændende!!

Kostskolen:

Efter endt sommerferie begynder 42 nye alumner deres kostskoleliv. Med de 91, der fortsætter, vil alle 133 værelser således være besat.

Kønsfordelingen på kostskolen: 68 piger og 65 drenge.

På ny alumnat: 54 piger og 46 drenge.

På Rektorgården bor 33 3.Gere, 4 på det ny alumnat.

(Fortsat fra side 102):

over 3/4 atmosfæres overtryk ved de første kedler, som var nippet sammen og tætnet med komøg! Fik man endelig løst dette, fik man snart nye vanskeligheder med kedler, der sprang i luften og slog fyrbøderne ihjel!

Først med indførelsen af stabile kedler kunne man udnytte dampens tryk - Watt huskes jo især for sin opfindelse af den enkeltvirkende dampmaskine med gliderstyring.

Esbens projektarbejde vil derfor ikke alene være interessant i den snævre teknisk-historiske forstand, men som antydet kan den måske blive forløber for en meget spændende kommende udvikling for Hauchs Fysiske Cabinet.

Mon *Eshen* ikke fik sig et 13-tal for besvarelsen?

Soranske penne:

Jubilæumsskrift

for Sorø sluttede Skydeselskab af 1848 ved Museumsinspektør *Helge Torm*.

Det er ikke mindre end en guldgrube af først og fremmest lokalhistorie, men ikke mindre nationalhistorie, der præsenteres her på en meget diskret bakke i form af et blødt omslag omkring de 60 sider. Nu er skydeselskaberne i sig selv interessante alene i kraft af deres undertiden originale navne:

Sorøs selskab er SLUTTET, Slagelse er BESTANDIGT, en anden provinsby har et OCTROIERET selskab, (hvor oktrojet dækkede kgl. majestæts tilladelse til allernådigst at forhandle krudt og kugler) osv. osv.

Når det er SORØ og 1848, så kommer man næppe uden om ACADEMIET, selv om det på det tidspunkt næppe har haft mere end en håndfuld elever tilbage - OK, så 8-10 stykker, men ihvertfald en del flere lærere med *Ingemann* i spidsen som direktør for herligheden. Martsdagens hændelser drog som et nationalt vækkelsesvejr over landet - *Ingemann* begik selv i nationalrusen nogle stærkt nationalistiske kamp-sange, der endnu kan læses, men næppe synges. Der oprettedes frikorps, hvor både *Ingemann* og rektor *Bojesen* var med - foruden talrige af byens borgere. Det gik så vidt, at *Ingemann* selv anskaffede sig en dobbeltløbet pistol, selvom penne nok mere var hans force-de-guerre!!

Sådan begynder det, og fortsættelsen kan man selv læse i det lille beskedne hefte, som kan købes for en slik hos *Svegaard* eller på *Amtsmuseet*, men skynd jer, for der er ikkun trykt 150 eksemplarer på *Sorø Bogtrykkerie!*

Helge Torm:

Sorø Sluttede Skydeselskab 1848 - 1998

Svanens sang: udvalgte augustinprædikener ved Helge Haystrup

Det blev så *Haystrups* tiende bind om oldkirkens fader, og det er da en god idé at afslutte dette kæmpeværk med netop uddrag af Augustins prædikener - ikke mindst fordi Augustin så ofte selv pointerede forkyndelsen som det væsentligste i en sen-antik biskops opgave.

Selvom man ikke måtte have de øvrige bind i krystallklar erindring, så kan man da følge *Haystrups* gennemgang af kriterierne for hans udvælgelse af netop disse prædikener. Men det er ikke let - i forvejen har *Haystrup* jo anvendt ganske mange af Augustins prædikener i sin gennemgang af ikke mindst nadversyn og festforkyndelse i bind 4, hvor også påskeprædikenerne er gennemgået. Og det vil ikke ligne *Haystrup* at gentage sig selv på det punkt! Det er jo ikke stof, der mangler, men snarere tid, tid, tid til at nå det hele! Trods Augustins idelige kamp mod kætteriet - som naturligvis tydeligt fremstår af hans skrifter, så er det da væsentlig at få med, at Augustin så det som en stor opgave at udbygge og underbygge troen hos de omvendte. *Haystrup* har derfor medtaget flere eksempler på belærende prædikener om f. eks. treenigheden, vejen til frelse og simpelthen om forståelsen af den hellige tekst - den RETTE forstås!

Bogens titel refererer ikke til en SVANESANG på anden vis end ved at henvise til Augustins efterfølgers ord ved sin fratrædelse d. 26. september 426. Denne udtalte: "Nu er det cikaden, der lader sin spæde røst høre, og Svanen er blevet tavs".

Helge Haystrup:

Svanens sang. C.A.Reitzel.

Gensyn med Ancash (II)

San Miguel

Hostal Aija i Huarney er et typisk peruansk provinshotel i den billige ende. Møblelementet i et 15 kvm. dobbeltværelse med råt cementgulv udgøres af en halvandenmands seng, en stol og en knagerække på væggen, vaske- og toiletfaciliteter forefindes på gangen. Til gengæld er prisen rimelig, S/. 10,- pr. person (værdien af den peruanske valuta S/. (*nuevos soles*) er ca. 2,50 kr., men den reelle købekraft er to til fire gange så stor, når bortses fra importerede varer, vin, benzín etc.). Vi fik ikke sovet meget, før Yalanda kaldte i det grå morgenlys lidt før kl. 6.

Vi havde med vilje undladt at gøre os forestillinger om, hvordan det ville være at vende tilbage til landsbyen efter 25 år. En forsmag på, hvad der ventede, havde vi fået allerede aftenen før, da vi gik ned i en butik på hjørnet for at købe en øl. Da vi fortalte, at vi næste morgen skulle til San Miguel, hvor vi havde boet for 25 år siden, var der en kunde, der så på Mikael og spurgte, om han da var *el ingeniero Miguel*, for ham havde han godt nok hørt om. Således opmuntret spurgte vi, om han vidste, hvor Pancha Alvarado boede. Pancha var en af vores venner fra dengang, og Yolanda havde fortalt, at hun var flyttet til Huarney efter at hendes mand, som var skolelærer, var gået på pension. Jo da, hun boede faktisk lige rundt om hjørnet, og vi gik straks derhen. Det var i skumringen, og i en lille forhave med hibiscus og banan, sad en midaldrende kone. Elena spurgte, om Pancha Alvarado boede der, hvorpå konen rejste sig med et tøvende "jæ - det er mig", men så lyste hendes ansigt op i et stort genkendelsesmil, og hun udbrød "Elenita - hvor kommer du fra - er I faldet ned fra himlen?" Vi kunne jo kun bekræfte, at det ikke var helt ved siden af, selvom vi havde betjent os af et fly, og vi blev inviteret ind på en rigtig San Miguel-kaffe og en lang snak om gamle dage med Pancha og hendes mand.

Minibussen (kaldet en *combi*) til San Miguel afgår lidt før kl. 8 om morgenen. Der er plads til ca. 20 passagerer, bagage

sures fast på taget. Inden afgang gik vi på markedet i Huarney, hvor vi under Yolandas kyndige vejledning indkøbte forsyninger: 10 kg ris, 4 kg sukker, kartofler, pasta, brød, dåsetun, lys, tændstikker, toiletpapir m.v., ialt en stor sækfuld, som blev bakset op på taget. De første 50 km til Huamba er vejen nogenlunde rimelig, og de blev kørt på ca. fem kvarter. De sidste 12-15 km er derimod lige så slemme som for 25 år siden, et stenet og støvet hjulspor, som tog lige så lang tid at tilbagelægge. Lige før San Miguel krydser vejen floden to gange for at komme forbi en stejl klippevæg. De små broer stod endnu, de blev i sin tid lavet af jernbaneskiner, som Mikael tiggede fra en jernbane i La Santa dalen ved Chimbote, som var blevet ødelagt af jordskælvet. Murene var forstærket, og skinnerne omstøbt med beton i stedet for de oprindelige brædder, så de havde begge overlevet de årlige regntider, og den nærmest landsbyen en *huayco* (jordskred) i marts 1997, som passerede både under og over broladen.

Da vi slog os ned i San Miguel i oktober 1970 var næsten alle huse ubeboelige efter jordskælvet, så vi tilbragte halvandet år i telt med et køkken af bambusmætter, indtil vi fik bygget os et hus af pressede jordsten. Det er nu byens rådhus med mødelokale i vores stue og børnehaveklasse i gæsteværelset, medens vores soveværelser benyttes til oplagring. Bade- og latrinrummet er blevet til fængsel, og der er marked, hvor vi havde høns og ænder. Vi blev modtaget af sognerådsformanden med en bevæget tale, som Mikael besvarede, derefter blev der spillet kassettebånd med andinsk musik, autobatterier og højttalere sørgede for, at festlighederne også kunne følges fra de omgivende huse og marker. Derved hidkaldtes en gruppe mænd, som arbejdede med udbedring af vandingskanalen, og som kom og hilste på. Der var mange kendte ansigter fra dengang, selvom der selvfølgelig er en del, som er døde eller flyttet bort.

San Miguel ligner grundlæggende sig selv. Pladsen ved rådhuset er blevet jævnet og gjort næsten vandret med en støttemur med blomsterbede, der er kommet en sund-

hedsklinik med residerende sygeplejerske og regelmæssig tilsyn af en læge, og næsten alle huse har fået indlagt vand, som ledes i rør fra kilder i bjergene. Vi blev indlogeret hos sognerådsformanden Victorio Rodríguez Anaya og hans kone Esther Bayes, som bor ved vejen ned til floden med udsigt mod vest over dalen, hvor solen går ned i V-et mellem bjergsiderne. Don Victorio og Doña Esther havde netop haft guldbryllup, for 25 år siden boede de i Lima, og vi kendte dem derfor ikke særlig godt. Esther er tante til Yolanda, som spiste sammen med os, men sov længere nede ad vejen, tæt ved floden, hvor hun ejer et hus, som er lejet ud.

Søndag var det overskyet i San Miguel, og flodvandet var lysebrunt som tegn på begyndende regn i bjergene, senere svulmer floden op og antager farve som mørk chokolade. Regntiden er begyndt tidligt, hvilket hænger sammen med *el Niño* fænomenet. *El Niño* er en varm, ækvatorial havstrøm, som normalt holder sig i det vestlige Stillehav, men i visse år ved juletid - deraf navnet, som betyder (jesus)barnet - breder den sig til Sydamerika, hvor den fortrænger den kolde Humbolt-strøm ud for Peru. Resultatet er sammenbrud af fiskeriet, tørke i det sydlige højland, oversvømmelser og *huaycos* i nord, og regn i kystørkenen. Sidste voldsomme *Niño*-år (1982/83) kostede Peru et 10-15 %'s fald i bruttonationalproduktet, og 1997/98 spås at blive endnu værre. Denne gang er fænomenet imidlertid bedre kendt og studeret, og regeringen har forberedt befolkningen med mobiliseringsmøder, civilforsvar og en anbefaling af passende afgrøder. Også vores sidste år i Peru (1971/72) var *Niño*-år, og San Miguel var afskåret fra kysten i 2-3 uger, fordi vejen var skyllet væk og Huamba-broen ødelagt. Vores små broer holdt imidlertid stand, takket være en heroisk indsats fra San Miguels beboere.

Lørdag og søndag gik med at aflægge visitter og mindes arbejdet på vejen og med broerne. Folk kan ikke komme sig af forundring over, at vi virkelig er levende og var vendt tilbage for at besøge dem. Vi havde medbragt en del fotografier fra vores op-

hold, og alle havde stor fornøjelse af at genkende sig selv og vennerne som børn eller unge. Specielt var det en glæde at gense Sixto Peñalosa, som insisterede på at drikke en *caliche* (grog med kanel og krydderurter) med os til minde om dem, Elena i sin tid havde bragt til den flok mænd, der kæmpede i regnen for at redde broerne.

Mandag formiddag spadserede vi op ad dalen, forbi Erajirca, hvor vejen til Huayan drejer til venstre, og videre til Jahuac broen, som fører Malvas-vejen over floden. Det er en tur på ca. 10 km hver vej, og det sidste stykke til Jahuac sad vi ladet af en lastbil fra Huarmey, som var oppe i dalen for at hente *esteras* (bambusmætter). Vejen er i en ringe forfatning, grøfter og underføringer er ikke vedligeholdt, og vand fra overrislingskanalerne har skyllet store huller. Det var strålende sol, og specielt nedturen er meget smuk med udsyn over de nøgne, violette bjerge, hvor San Miguel ligger som en grøn oase. De fleste avocado-træer er desværre gået ud som følge af en svampesygdом som opstod under den langvarige regntid 1982/83, det er et hårdt slag for den lokale økonomi, men folk forsøger sig med bananer, papaya og æbler. Lidt neden for Erajirca bor skolelæreren Teodulfo og hans kone Julia midt i deres æbleplantage.

Vi fik en snak med Julia, men blev ikke længe, for vi var inviteret til frokost på rådhuset i San Miguel sammen med Yolanda. Hele sognerådet var samlet, og efter et kort eftermiddagshvil fortsatte festen med musik og *huayno*, som er en typisk andinsk dans. Første del er i langsomt tempo, parret tripper rundt om hinanden (ingen kropskontakt), i højre hånd holdes et lommetørklæde eller en klud, herrerne har venstre hånd på ryggen, medens damerne løfter op i skørtet med to fingre. Anden del er i dobbelt tempo, og partnerne søger at overgå hinanden i steppen og fodtramp. Der er ingen køns- eller aldersdiskrimination, gamle rynkede koner byder frimodigt op, don Victorio, som er en ældre hvidhåret herre, fører sig med stor elegance.

Således tog vi foreløbig afsked med vores venner i San Miguel.

Hov-hov, ta' lige og ser her!!

Dette er en vigtig meddelelse til især de yngre gamle, som jo flakker noget mere rundt i landskabet end vi ældre fastvoksede.

Når du flytter og i øvrigt er medlem og modtager af bladet, er der nogle forholdsregler, som du bør kende - og leve op til!!!

Flytter du indenfor rigets grænser (det er kun det gamle land, vi taler om her - ikke de nordatlantiske mandater) så skal du blot gøre som du plejer: melde flytning på sædvanlig vis. Så sørger det kongelige postvæsen selv for at hitte ud af, hvor du er flyttet hen. Du skal altså IKKE melde flytning, når du moverer dig rundt i det gamle kongerige!

Rejser du til udlandet - og det er altså også Færøerne og Grønland, *så skal du melde flytning til kassereren!!*

Vi tager den lige en gang til:

Forlader du det gamle land for at uddanne dig i nære eller fjerne stater, *så skal du melde flytning til kassereren!*

Hvis du flytter omkring i udlandet, *så skal du atter melde flytning til kassereren!*

Når du efter endt udlandsophold returnerer til fædrelandet, *så skal du atter melde flytning!*

Det nytter altså ikke, at du skriver harmdirrende breve til redaktøren for at efterlyse dit blad, *for hverken redaktør eller kasserer aner, at du er flyttet til udlandet/Grønland/Færøerne!!*

Det her er faktisk alvorligt ment, fordi vi hver eneste måned øder en masse penge bort til "døde" adresser og samtidig får en masse ekskrementer i hovedet, fordi vi ikke har gættet at NN er taget på uddannelse i London! På årsbasis har vi forsendelser for ikke mindre end 800 kr., fordi folk flytter, uden vi ved det.

NYT NYT NYT!

Du kan melde adresseforandring på e-mail fra 1. oktober!!

Fra denne dag er alle væsentlige funktioner i Samfundet koblet op på nettet.

De væsentlige er:

Fmd. Henning Molin (er der allerede)

Kassereren, Arne Krog

Næstfmd. Bodil Wille Boisen

Redaktøren Morten Nørgaard

Net-red. Jacob Bruhns (er der allerede)

Det får den betydning, at alle væsentlige meddelelser kan placeres på e-mail-adressen, endvidere at der kan kommunikeres direkte med redaktionen af såvel nettet som bladet.

Vi håber, det vil medføre en øget udveksling af synspunkter og beretninger, end det hidtil er blevet os til del - ihvertfald forekommer det ganske væsentligt, *at man nu kan meddele adresseænding over nettet!!*

Jamen, er det ikke alt for dyrt, og går vi ikke fallit, når vi nu osse skal bygge kollegium, og er der overhovedet nogen, der vil bo på det kollegium, og vil vi alle ende på fattiggården?

Nej!! Samfundet går IKKE fallit, kollegiet og Samfundet er adskilt af pengetætte mure og: Hvis vi ikke tilpasser os omverdens krav, går vi åndeligt fallit! Se nu lyst på det! Vi gamle skal ikke bare hænge på en udvikling, vi ikke forstår: Vi skal prøve at - om ikke komme den i forkøbet, så dog forstå og acceptere den som forudsætning for det kommende samfund, hvor vi skal fastholde, at nok fejrer nye kostebest, men de gamle kommer ind i kroge-ne!!

Næste års skolekomedie valgt!

Atter går man på med krum hals på en virkelig stor opgave, idet man er enedes om at søge "Skatteøen" opført i begyndelsen af februar måned. Arne Gjerum, Jette Hallig og Finn Nyholm vil stå for indstudering - en både misundelsesværdig og samtidig kæmpeopgave. De, som havde lejlighed til at se opførelsen af Sebastian/Harris's udgave af Stevensons roman, vil kunne erindre sig nogle bragende - næsten stunt-agtige specialeffekter, så man skal kunne mere end synge -! Vi glæder os meget til at se og ikke mindst høre resultatet!

The English-Speaking Union Of Denmark meddeler:

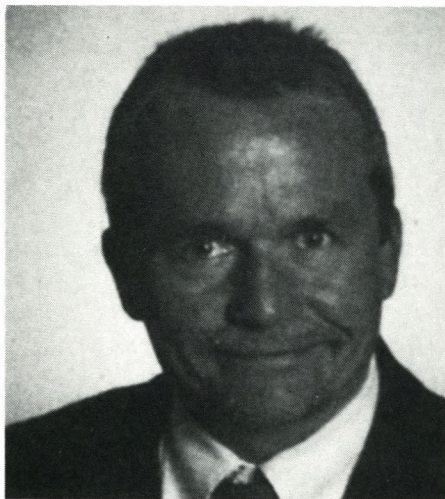
Den årlige konkurrence i engelsk blev i år vundet af *Peter Thommesen* - ligeledes vinder af Sorø-bogen. Konkurrencen har som protektrice Hds Kgl Højhed prinsesse *Alexandra*, der overrakte prisen til Peter. Vinderen går videre til verdensfinalen, men her plejer vi ikke at kunne gøre os gældende -.

50-års jubilærer:

Første række fra v.: Koktvedgaard, Ths. Sørensen, John Thomsen, Arne Hansen, Bachmann, Kargaard. Anden række: H. J. Jensen, Steen Jensen, Peytz, Vilman, ?, Halager, Ths. Opstrup, Bent Larsen. Tredje række: Ole Grell, Langbach, Th. Engell, H. H. Licht, N.B. Hansen, C. C. Johansen, Sahlertz, Glenstrup, Vinter-Jensen.

Ny forskningsprofessor

*Esben Munk Sørensen er netop ansat i et 5-årigt forskningsprofessorat ved Afd. for By- og Landsplanlægning.
Foto: Frode Kristiansen, Aalborg.*

Landinspektør og ph.d. Esben Munk Sørensen er den 1. juni 1998 ansat i et 5-årigt forskningsprofessorat ved Afd. for By- og Landsplanlægning. Professoratet er oprettet i samarbejde mellem FSL og Aalborg Universitet.

Esben Munk Sørensens hidtidige forskning har koncentreret sig om geografiske informationssystemer og det åbne lands planlægning. Der har især været focus på udvikling af planlægningsmetoder til integreret erhvervs- og miljøfremme i det åbne land.

50 års jubilarer

Det blev et vellykket jubilæumstræf.

Vi deltog i translokationen i Sorø klosterkirke.

På Krebshuset samledes 28 jubilarer til frokost, hvori lektor *Svend Ranvig* deltog. Det blev et hyggesamvær, og der var meget at snakke om, da flere ikke havde set hin-

anden i alle de forløbne år. Fra lektor *Erling Pihlkjær* var hilsen med ønsket om en god dag. På samme måde var der hilsen fra lektor *Aage Jensen* og lektor *Stevns Hansen*.

Alt for hurtigt var det tid til at bryde op, skønt der var afsat et par timer til frokosten, men vi havde en aftale med lektor *Steen Jensen* om en rundvisning på skolen.

På en fornøjelig rundtur fik vi at høre om både fortid og nutid. Mangt og meget er sket i årenes løb. Den skole, som var "vor skole" for 50 år siden, findes ikke mere. Alene i kraft af ny skolelov måtte alt blive anderledes, men i de fornyede rammer og i tidssvarende lokaler færdes stadig soranere.

Rundvisningen sluttede med en fotografiering på trappen mod søen.

Hver enkelt jubilar kune kaste sig ud i et gensyn med Sorø by og parken og på egen hånd opsøge minderige steder.

Om aftenen deltog de fleste i middag på Krebshuset, og der blev af enkelte holdt tale. I aftenens samvær blev der udvekslet erindringer fra skoleårene.

Det blev en vellykket dag, hvilket fremgår af, at der var alm. stemning for igen at mødes om fem år.

Det kan tilføjes, at jubilarerne betænkte skolens fond med et beløb.

Men venlig hilsen

Arne Hansen.

ESTHER

**A LA CARTE
& SELSKABER**

**Rekvirér
ESTHER'S
efterårsprogram**

Et festligt mødested

ESTHER

Café & Restaurant

Østergade 3 • 4180 Sorø

Tlf. 57 83 41 14 • Fax 57 83 25 23

Årsfesten står for døren!

Og selvom mange hellere vil blive på skolen hele natten, så kan det altså ikke lade sig gøre!! Altså må vi trække på byens alternative restaurant, ESTHER, der som vanligt beredvilligt slår dørene op for den tørstende og festhungrende forsamling, når skolen lukker. Det kan ganske vist kaldes et nachspiel i dette ords egentlige betydning, men for mange har det samtidig været signal til at smide festklunset og finde basketskoene frem. Dette trækker selvsagt det festlige element noget ned, og efter sikkert forlydende skal man i år beholde festtøjet på!! Ja, man kommer ganske enkelt ikke ind, hvis dette ikke overholdes! Så husk det lige: På ESTHER FORTSÆTTER festen!

Mindeord om rektor Arne Østergaard

En af reformationstidens unge mænd formede engang det smukke ord: Nihil pulchrius ordine - intet er skønnere end orden.

De ord kunne være udtalt af rektor *Østergaard*, for et af hans fineste karaktertræk var netop hans sans for og vilje til redelighed og orden.

Ved en højtidelighed engang blev det da også af en af gæsterne fremhævet som en ros for ham, at den skole, han ledede, udmærkede sig frem for mange andre ved den orden, der prægede den. Det gjaldt overalt, sagde taleren, i elevernes optræden, i deres mundtlige præstationer, ja helt til den præcision, der gjorde sig gældende i deres skriftlige arbejder.

Orden var ham en livsnødvendighed.

Hvis noget virkelig mishagede rektor *Østergaard*, kunne han da også om det bruge udtrykket: Der er ingen orden i det hus!

Dermed mente han, at der forelå noget, som han slet ikke ville have med at gøre.

Værdifulde egenskaber som ordholdenhed og loyalitet var også med til at karakterisere rektor *Østergaard*.

Da jeg rejste til Indien første gang, bad

Rektor Arne Østergaard.

jeg ham om ikke at tale til nogen om mit forhavende, før jeg var borte; og det holdt han. Da jeg kom tilbage og som sædvanlig gik til morgensang, kom lektor *Balslev* mig i møde med ordene: Goethes venner kunne ikke være blevet mere overraskede end jeg, da jeg pludselig en morgen opdagede, at De var rejst! (Goethe rejste jo 1786 til Italien uden i forvejen at have underrettet sine venner om sine planer.)

Attråværdige dyder som åbenhed og tillid var også udmærkede for rektor *Østergaard*. Aldrig glemmer jeg den sommer i et af rektor *Østergaards* første år i Sorø, hvor min kone og jeg kom tilbage fra Bornholm og havde nogen ventetid i København, inden vores Sorøtog gik. Dér kom rektor *Østergaard* fra en rejse i det sydlige Europa! Åbent og glad satte han sig hen til os, fortalte løst og fast om rejsen og gik derefter over til at tale om skolen og de opgaver,

der ventede os i det nye skoleår. Han var helt sig selv i tillid og tro.

Men der er endnu to sider ved rektor *Østergaard*, som jeg gerne vil nævne. Det er den gode vilje og den nænsomhed, han kunne lægge for dagen i sit forhold til både elever (og da ikke mindst alumner) og lærere.

Selv ville jeg næppe have kendt rektor *Østergaard* fra disse synsvinkler, hvis jeg ikke netop i mere end halvdelen af de 40 år, det blev mig forundt at være ansat ved skolen, havde deltaget i både kostskolearbejde og skriftlig inspektion, som vi dengang kaldte det. Det betød, at jeg hver dag, somme tider endda flere gange om dagen, havde noget, jeg skulle tale med rektor *Østergaard* om.

Rektor *Østergaard* ville hjælpe de mennesker, han havde et ansvar for og gjorde det ofte på en måde, så der virkelig blev tale om hjælp til gavns. Men hans indsats var altid omgivet af diskretion og blev derfor ikke nær altid erkendt. Det kunne få ham til at udbryde: Men kan jo slet ikke være god mod andre mennesker!

Og så stod han endda i sådanne tilfælde blot over for fænomener, der sikkert har eksisteret til alle tider.

Da vi lærere tog afsked med vores chef gennem mange år, rettede han en indtrængende appel til os med ordene: *Pas godt på Skolen!* Han gentog endda sin opfordring, så vi ikke skulle gå hen og glemme den. Hvor vidt han ville have, vi skulle gå og i hvilken retning, sagde han ikke noget om. Men at skolen var hans liv, og at det var den og dens trivsel, det for ham drejede sig om - derom lod hans ord og den alvor, med hvilken han ledsagede dem, os ikke i tvivl.

Alene for denne beredvillige og alvorligt oprigtige holdning til skolen vil vi, der engang var hans unge medarbejdere, altid holde hans

minde i ære.

Jan Wiuf.

Mindeord

Arne Østergaard og jeg var kolleger i Helsingør i næsten 20 år. Men jeg har kendt ham fra 1929, da vi begyndte vores studietid i København. Arne gav som begrundelse for sit valgfag - matematik og fysik - at han havde hørt, at det skulle være vanskelige fag. "Så er det noget for mig", sagde han, og det er nok en udtalelse, der er ret karakteristisk for ham.

Han arbejdede hurtigt og grundigt og med et excellent resultat. Det samme kan siges om hans indsats i Helsingør. Såvel elever som kolleger følte sig meget trygge ved samarbejdet med ham. Han havde en evne til at virke som et naturligt midtpunkt, hans tale var præget af kyndighed og myndighed. Han formulerede sig præcist og klart, ofte skarpt. Derfor var det naturligt, at vi valgte ham som lærerrådsformand og senere som medlem af gymnasielærernes organisationer. Ad den vej blev han formand for det, der dengang hed Almindelig Dansk Cand.Mag.-Organisation. Noget af det første, han gennemførte, var at ændre dette noget tandløse navn til det mere bastante Dansk Magisterforening. Det var hans ambition, at foreningen skulle få samme slagkraft som lægeforeningen og ingeniørforeningen, at standen skulle vinde mere respekt. Beskedenhed var ikke karakteristisk for Arne Østergaard.

Han var stærkt medvirkende til indførelsen af kontraktansættelsen, og i hvert fald i de nærmest følgende år førte det til en klar hævelse af magistrernes løn og anseelse.

På Helsingør Gymnasiums vegne - og på mange venners vegne - vil jeg gerne sige tak for de mange år, hvor vi havde ham iblandt os.

Anders Østergaard.

Poul Henning Andersen

12. juli 1941 - 17. juni 1998

Vi har mistet vor personalredaktør og listefører. Poul døde onsdag d. 17 juni efter to et halvt års svær sygdom. Nu ville det ikke passe med Pouls gemyt at sætte sig ned og vente på det uundgåelige - selvom om han naturligvis var helt klar over, at leukæmi er en livsfarlig sygdom.

Sammen med den behandlende afdeling planlagde han et forløb, hvor han indtil 3 mdr. før sin død ikke var i tvivl om, at viljestyrke, psykisk kraft og naturligvis en gang kemoterapi ville kunne holde sygdommen stangen omend næppe kurere den.

Og en stærk psyke havde Poul og en næsten overmenneskelig viljestyrke, der bl. a. gjorde hans tilstedeværelse på arbejdspladsen mulig indtil et par måneder før det var slut.

Som bondefødt var det for Poul et privilegium at få sin skolegang i Sorø. Her fandt han hurtigt ud af, at han på mange områder

var blevet tildelt en begavelse, som ikke mange var udrustet med. Det fik ham samtidig til at opfatte dette som en forpligtelse til at udnytte den, men gav ham måske samtidig en art despekt for ligesindede, som ikke følte den samme forpligtelse til at udnytte og bruge de tildelte talenter, som han selv gjorde det. Det stod ham tidligt klart, at man skal indfri forventningerne og at man derigennem kan betale den udefinerlige åndelige gæld til altets skaber tilbage.

Det er lidt svært at fatte for os, at vi ikke mere skal se hans glade smil og lytte til hans vittige - næsten sarkastiske bemærkninger, som dog aldrig bror ondskabsfuldhedens sårende element i sig.

Han påtog sig arbejdet som listefører efter *Salling* (73), der havde sat en standard præget af sliddet med biografierne, som *Poul* ikke alene adopterede, men helhjertet sammen med arbejdsgruppen *Krog* satte på maskine, således at efterkommerne ville have lettere ved at samle biografisk materiale til sin tid. Om en regulær efterfølger bliver der næppe tale, fordi det arbejde, som nu nærmer sig sin afslutning skulle kunne varetages af arbejdsgruppen og ikke afhænge af et menneskes umådelige arbejdskraft.

Med inderlig sorg tænker vi på det, der er forbi for stedse, men med dyb glæde vil vi altid tænke på de lykkelige timer, vi har tilbragt sammen med ham, og med vemod vil vi vise medfølelse med *Ulla* og deres børn og ikke mindst de to børnebørn, *Magnus* og *Flora*, der så tidligt i deres liv måtte opleve, at vi kun har livet til låns.

Morten.

Runde fødselsdage i oktober 1998

- Advokat Poul V. Borch (f.13, S 31), Niels Juels Vej 32, 5700 Svendborg.
- Premierløjtnant Knud-Erik Brendstrup (f. 38, R 55). SKA: Furesøbakken 11, 3460 Birkerød.
- Direktør Niels Bøttger (f. 13, S 31), Strandvejen 116, 8000 Århus C.
- Bo Sloth Rasmussen (f. 48, R 66). Soransk Samfund kender ikke adressen.
- Afd.ing. Fritz Bruun-Jürgensen (f. 38, R 56). SKA: Maylandvænget 2, 5270 Odense N.
- Afd.chef. Søren Segel (f. 03, S 23), Rådmand Steins Allé 20, 3.309, 2000 Frederiksberg.
- Fhv. justitsminister Hans Engell (f. 48, S 67), Mørdrupvej 16, 3060 Espergærde.
- Civ.ing. Magnus Madsen (f. 18, S 38), Niels Finsens Gøta 59, FR-100 Tórshavn.
- Arkitekt Dan Fink (f. 08, S 27), Frostrupvej 3, Sløsserup, 4892 Kettinge.
- Lærer Henrik Holstein Jensen (f. 38, R 55), Guldagervej 169, 4640 Fakse.
- Cand.scient. Karsten Rosendal (f. 38, S 58), Gadesvej 15, 6800 Varde.
- Anne Elisabeth Dige f. Jørgensen (f. 48, S 67). SKA: Smedegårdsparken 20, 4000 Roskilde.
- Herbert Wilhelm Grønroos (f. 08, '22). Soransk Samfund kender ikke adressen.
- Direktør Carsten R. Mikkelsen (f. 38, S 57), Kanalstrasse 4 C, 22085 Hamburg, Tyskland.
- Arkitekt Frederik Fogh (f. 23, R 41), Via Telesio 18, I-20145 Milano, Italien.
- Jesper Bæk Sørensen (f. 48, S 68). Soransk Samfund kender ikke adressen.
- Dir. Kjeld Langballe (f. 28, '44). Soransk Samfund kender ikke adressen.
- Torben Andersen (f. 48, S 67). SKA: Gertrud Rasksvej 172, 9210 Aalborg SØ.
- Skibsfører Henrik Hertz (f. 08, R 26), Kjørstrupvej 66, 2500 Valby.
- Sygehjælper Henrik Tønner Jørgensen (f. 28, '44), Mågevej 28, 4293 Dianalund.
- Laborant Karen Marie (Mie) Poulsen (f. 48, S 68), Melbyvej 7, 2740 Skovlunde.
- Civ.ing. Niels Estrup (f. 28, S 47), Horsbølvej 8, Buresø, 3550 Slangerup.
- Viceskoleinsp. Marie Lyng (f. 13, S

- 32), Bispebjerg Bakke 9, 2., lejl. 210,
2400 København NV.
27. Flemming Beyer (f. 48, S 67). Soransk
Samfund kender ikke adressen.
27. Bygn.ing. Niels Duedahl (f. 48, S 68),
Skovvej 10, 4180 Sorø.
31. Redaktør, cand. polit. Aage Hjelm-
Hansen (f. 13, S 31), Peter Rørdams
Vej 2, 2.th., 2400 København NV.

Soranske dødsfald:

ARNE ØSTERGAARD (S 29)

11. april 1911 - 7. juni 1998

POUL ANDERSEN (S 60)

12. juli 1941 - 17. juni 1998

ERIK FL. ANDERSEN (M 32)

7. september 1915 - 7. juli 1998

STEEN PÆRREGAARD (S 56)

22. januar 1938 - 20. juni 1998

HELEN MARIA LALOUM (S 43)

f. Corneliussen

13. maj 1924 - 29. maj 1998

Deadline
næste nr.

Den 7. september 1998.

Bidrag til Soranernes Hus:

Sendes til kassereren, giro 1-669-0309

Medlemskontingent

er på sidste generalforsamling fastsat til:

1. For dimittend-året, kr. 0,-

2. I de 6 år, der følger efter pkt. 1, kr. 150,-

3. Derefter ordinært årskontingent kr. 265,-

4. Fra det fyldte 67. år dog kun 165,-

Soransk Samfund, kasserer Kontingent/bidrag

Arne Krog

Ellehaven 9

2950 Vedbæk

Tlf. 45 89 27 13 (12-13)

Giro 400-1710

SOR-Data

Soransk Samfund

Ellehaven 9

2950 Vedbæk

Giro 327-1307

SORANSK SAMFUND

Formand, Civ.ing. Henning Molin

Ellebuen 12, 2950 Vedbæk

Telefon og fax 45 89 23 23

E-mail: molineon@get2net.dk

Internet

http://www.soranskamfund.dk

Redaktør: Jakob Bruhns, tlf. 39 18 59 95

Landskronagade 59, 2.tv.

2100 København Ø.

E-mail: bruhs@diku.dk

Biografier, årsfest

Bodil Wille Boisen, Tersløsegaard,

Holbergsvej 101E, 4293 Dianalund

Tlf. og fax 58 28 64 09

SORANERBLADET, redaktion

Morten Nørgaard

Kongsdalvej 43, 2720 Vanløse

Tlf. 38 79 13 37 (bedst 17-19)

Fax +45 38 71 72 63

SORANERBLADET, administration

Kassereren Arne Krog,

Ellehaven 9, 2950 Vedbæk

Tlf. 45 89 27 13

Betaling af kontingent

1. Alle medlemmer får i løbet af årets første kvartal tilsendt et girokort fra Samfundet. Beløbet skal være Samfundet i hænde senest 3 måneder efter modtagelsen af girokortet.

2. Medlemmer, der bor uden for Danmark, anmodes om, ved fremsendelse af beløb i check til Samfundet, at anvende en check, trukket på et dansk pengeinstitut. Herved kan Samfundet spare et stort vekselgebyr.

Husk altid at anføre medlemsnummer.

Adresseændring

1. Medlemmer, der bor i Danmark, skal meddele adresseændringen til det lokale postkontor. Samfundet får derved automatisk besked.

2. Medlemmer, der bor eller bosætter sig uden for Danmark, skal meddele adresseændringen direkte til kassereren.

Husk altid at anføre medlemsnummer.

Medlemsnummer

Medlemsnr. fremgår af girokort/medlemskort og af adresseringen (kun Danmark) bag på bladet. Det er det 4-cifrede tal øverst til højre i adresseringen. Det 5-cifrede tal (02079) til venstre er Soranerbladets distributionsnummer i Danmark.

Husk venligst altid, ved alle forhold omkring medlemskab, at give oplysning om medlemsnummeret. Det letter Samfundets arbejde.

Sorø Bogtrykkeri ApS

Alleen 9, 4180 Sorø

Tlf. 57 83 05 75 - fax 57 83 51 75

ISSN 0930-1340

Adresseændringer og re-
klamationer rettes i Skan-
dinavien til det lokale
postkontor.

02079 KHC 1160 000
ROLF HARDY CHRISTENSEN
VIOLINVEJ 32, ST.
2730 HERLEV 2730 o 16/16 1

0000532

60-års-jubilarer lynskudt foran Støvlet-Katrinæs Hus.

Forreste række fra venstre: Erik Andersen, Niels Helliis, Per Amby, Iver Hasselbalch.

Bageste række fra venstre: Palle Christensen, Erik Johansen, Magnus Madsen, Ole Hovmand og Palle Schiøtz.

Indhent tilbud på

Person-, Last-, Varevogne

MERCEDES-BENZ

Ringsted	Slagelse	Holbæk	Nykøbing Sj.	Nykøbing F.	Næstved
Bragesvej 9 57 61 33 55	Elmedalsvej 1 58 53 33 75	Hovedvej 4 58 43 41 22	Autogården 59 91 11 22	Agrovej 2 54 82 84 66	Transportbuen 55 77 56 46